

РЕШЕНИЕ

№ 417

гр. Пазарджик , 28.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, XIV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в
публично заседание на тридесет и първи май, през две хиляди двадесет и
първа година в следния състав:

Председател: Димитър Бишуров

при участието на секретаря Ива Чавдарова
като разгледа докладваното от Димитър Бишуров Административно
наказателно дело № 20215220200397 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Т.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр.Пазарджик, ЕИК *, представлявано от управителя А. против НП № 13-002357 от 17.02.2021 год. на директора на Дирекция “ИТ Пазарджик, с което на основание чл.416 ал.5 от КТ и за нарушение на чл.4 ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1 600 лв. /хиляда шестстотин лева/.**

Релевираните в жалбата оплаквания се свеждат до наличие на материална процесуална незаконосъобразност на атакуваното НП, с оглед на което се иска неговата отмяна.

В съдебно заседание за жалбоподателя се явява процесуален представител, който поддържа жалбата, ангажира доказателства и излага съображения за отмяна на НП. Претендира и присъждане на разноски.

Процесуалният представител на АНО оспорва жалбата и е на становище, същата да се остави без уважение като неоснователна. Иска потвърждаване на НП. Претендира присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност

разноските на противната страна.

Пазарджишкият районен съд съобрази становищата на страни съобразявайки закона, по вътрешно убеждение и като обсъди събраните по делото писмени и гласни доказателства, при съблюдаване разпоредбата на чл. 128 от ЗАНН, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е санкциониран за това, че в качеството си на работодател в смисъла на § 1, т.1 от ДР на КТ не е изпълнил дадено задължително изпълнение предписание по т.4 от Протокол № 2016526 от 29.07.2020г. на т.1 инсп. Ф.А. със срок за изпълнение до 21.08.2020г., а именно: „Да се начисли разплащателните ведомости на предприятието брутно трудово възнаграждение на Г. Г. Тр. – водач на товарен автомобил, за мес. април 2020г. за преустановяване на работа в предприятието, съгласно заповед на работодателя от 16.03.2020г. по чл.120в от КТ при обявено извънредно положение в страната съгласно чл.128, т.1 и чл.267а от КТ“.

Нарушението било извършено на 22.08.2020 год., т.е. в деня, следва изтичането на срока за изпълнение на предписанието.

Нарушението е било констатирано на 16.10.2020г. в дирекция „ИТ Пазарджик“ при извършена последваща проверка и прегледа на фирмена документация, представена от упълномощено лице – А.Г., когато било установено, че предписанието не е изпълнено.

За констатираното нарушение по чл.415 ал.1 от КТ, против дружество било съставен АУАН, въз основа на който било издадено атакуваното НП. Последното било връчено на жалбоподателя по пощата на 19.02.2021 г., жалбата против него била подадена чрез наказващия орган на 24.02.2021 год., т.е. в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, с оглед на което е процесуално допустима, като подадена в срок и от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП.

Горната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на писмени доказателства, приети по делото, както и от показанията на актосъставителя св.А. и тези на свидетелите Г. и Т..

При така установената фактическа обстановка съдът намира, че жалбата

основателна по следните съображения:

На първо място следва да се каже, че не е спорно по делото, че дружеството е било дадено задължително предписание в горния смисъл, както че същото не е било изпълнено в посочения срок.

Основният въпрос обаче, от който зависи изходът на делото е този да ли дружеството е било длъжно да изпълни въпросното предписание. Спор настоящия съдебен състав, отговорът на този въпрос е отрицателен. Това е така защото категорично стана ясно, че трудовото правоотношение с горепосочен работник е било прекратено, считано от 08.07.2020 година, т.е. повече двадесет дни преди да бъде дадено предписанието. От това следва, че Дирекция „Инспекция по труда” в конкретния случай е упражнила правомощия по чл.404, ал.1, т.1 от КТ по прекратено трудово правоотношение. В разпоредбата на чл. 404, ал. 1 от КТ е предвидено, че за предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, на законодателството, свързано с държавната служба, както и за предотвратяване и отстраняване на вредни последици от тях, контролните органи на инспекцията по труда по своя инициатива или по предложение на синдикалните организации могат да прилагат принудителни административни мерки, изброени в т.т. 1 - 9, като в т. 1 е предвидено издаването на задължителни предписания на работодателите за отстраняване на нарушенията на трудовото законодателство, включително и на задълженията по социално-битовото обслужване на работниците и служителите за задълженията за информиране и консултиране с работниците и служителите по този кодекс и по Закона за информиране и консултиране с работниците и служителите в многонационални предприятия, групи предприятия и европейски дружества, както и за отстраняване на недостатъците по осигуряването на здравословни и безопасни условия на труда. Посочените принудителни административни мерки, както и останалите, регламентирани в чл. 404, ал. 1, т. 2 - 9 от КТ имплицитно съдържат в себе си изискването за съществуващо, а не прекратено (несъществуващо) правоотношение по престигане на работната сила.

Същият извод се налага и от разписаните в чл. 402 от КТ права на контролните органи, които в рамките на своята компетентност могат да посещават по всяко време министерствата, другите ведомства, предприятията и местата, където се извършва работа, помещенията, ползвани от работниците

служителите, както и да изискват от лицата, които се намират на територията и да се представят с документ за самоличност; да изискват от работодателя съответно от органа по назначаването, обяснения, сведения и представяне всички необходими документи, книжа и заверени копия от тях във връзка упражняването на контрола; да се осведомяват пряко от работниците служителите по всички въпроси във връзка с упражняването на контрола, както да изискват от тях да декларират писмено факти и обстоятелства, свързани осъществяването на трудовата дейност, съответно на дейността по изпълнение държавната служба, включително и данни за заплащането на труда; да взем проби, мостри и други подобни материали за лабораторни изследвания анализи, да използват технически средства и апаратура и да правят измервания на фактори на работната среда във връзка с упражняването на контрола вър осъществяваната трудова дейност; да установяват причините и обстоятелства при които са настъпили трудови злополуки.

От съдържанието на цитираните разпоредби е видно, че законодател използва понятията „работодател“, „длъжностни лица“, „работници“, „служители“, които сами по себе си сочат необходимостта от съществуващо правоотношение по престоиране на работната сила (трудова, служебна или друг

Вече бе казано по-горе, че принудителната административна мярка каквато се явява процесното предписание е наложена след прекратяване трудовото правоотношение с горепосочения работник, поради което се налага извода, че Инспекцията по труда не може да издава задължителни предписания по прекратено трудово правоотношение. В случаите, когато трудови правоотношения са прекратени, се касае до имуществени спорове гражданскоправен характер между работници и работодатели, които следва да бъдат разрешени по исков ред пред граждански съд. В този смисъл е актуалната констатирана съдебна практика на ВАС, обективизирана в следните решения: 8519/13.06.2012 г. по адм. дело № 1770/2012 г., № 15296/03.12.2012 г. по адм. дело № 10659/2012 г., № 2509/21.02.2013 г. по адм. дело № 12052/2012 г., № 6583/15.05.2013 г. по адм. дело № 1628/2013г. и др.

Само това е достатъчно обжалваното НП да се отмени. При този изход делото искането на процесуалния представител на АНО за присъждане разноски под формата на юрисконсултско възнаграждение не може да бъде

уважено.

С оглед изхода на делото, който е благоприятен за жалбоподателя, и последният се дължат разноски в размер на 300.00 лева за процесуално представителство, доколкото искането за заплащането им бе своевременно заявено в последното по делото заседание. Заплащането в брой е надлежно удостоверено с представения по делото договор за правна защита и съдействие. Размерът на възнаграждението е съобразен с Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Разноските следва да се възложат в тежест на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ със седалище в гр.София, тъй като тя има статут на юридическо лице съгласно чл.2 ал.1 от Устройствения правилник на изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда" обн. Д. бр.6/2014г., а според чл.7 ал.1 от същия правилник, териториалните дирекции „Инспекция по труда“ са структурирани към Агенцията.

Относно възражението за прекомерност на разноските следва да се каже, то е неоснователно. Съобразно разписаното в чл.18 ал.2, вр. с ал.1 от Наредба 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, процесуално представителство по административнонаказателни производства, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по правилата на чл. 7, ал. 2 върху стойността на санкцията, съответно обезщетението. В случая е приложима нормата на чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата, т.к. имуществената санкция е 1600 лева. В последната цитирана норма е посочено, че при интерес от 1000 до 5000 лв., както е в настоящия случай, минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 300 лв. плюс 7 % горницата над 1000 лева. Тази горница е 600 лева, а 7% от нея се равняват на 42 лева. Иначе казано минималното дължимо адвокатско възнаграждение в настоящото производство е точно 342 лева, а това което е било платено е 300 лева, т.е. по-малко от минималното.

С оглед на изложеното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН Пазарджишки районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 13-002357 от 17.02.2021 год. на директора на Дирекция

“ИТ”-Пазарджик, с което на „Т.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр.Пазарджик, ЕИК ***, представлявано от управителя А. С. на основание чл.416 ал.5 от КТ и за нарушение на чл.415 ал.1 от КТ наложена имуществена санкция в размер на 1 600 лв. /хиляда и шестстотин лева/.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, с седалище ***, представлявана от изпълнителен директор ДА ЗАПЛАТИ „Т.“ ЕООД, със седалище и адрес на управление в гр.Пазарджик, ЕИК *** представлявано от управителя А. С., разноси в размер на 300.00 (триста лева – възнаграждение за един адвокат.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пазарджишки административен съд в 14 дневен срок от съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____